

Откривење Исуса Христа — број пет

Исаија Четрдесета: Тешите, тешите мој народ

Jeff Pippenger

2023-10-25

У првих седамнаест стихова четрдесете главе Исаије, сто четрдесет и четири хиљаде су пророчки постављени на крају три и по дана, када су лежали мртви на улицама, док се свет радовао. Сви пророци су сагласни међу собом, и пророчки догађаји које излажу увек су у складу с осталим пророцима, јер Бог није аутор забуне.

И духови пророчки покуравају се пророцима. Јер Бог није Бог нереда, него мира, као у свим црквама светих. 1. Коринћанима 14:32, 33.

Утешитељ, кога је Исус обећао да ће послати у Своме одсуству, положен је у саме прве речи, првог стиха, двадесет и шест поглавља која сачињавају Исаијино завршно пророчко казивање. „Тешите, тешите мој народ, вели Бог ваш.“ Правило првог помињања наглашава да наредна двадесет и шест поглавља треба разумети у односу на савршено и коначно испуњење доласка Утешитеља.

И ја ћу се молити Оцу, и Он ће вам дати другог Утешитеља, да пребива с вама до века.... А Утешитељ, Дух Свети, кога ће Отац послати у моје име, Он ће вас научити свему, и подсетиће вас на све што вам рекох. Јован 14:16, 26.

Поноћни поклич из милеритске историје понавља се у историји сто четрдесет и четири хиљаде.

„Постоји свет који лежи у злоћи, у обмани и заблуди, у самоме сену смрти,—уснуо, уснуо. Ко осећа порођајне болове душе да би их пробудио? Који глас може допрети до њих? Мој ум је био пренет у будућност, када ће знак бити дат. ‘Ево, Женик иде; изиђите му у сусрет.’ Али неки ће оклевати да прибаве уље за допуну својих светиљки, и прекасно ће увидети да се карактер, који је представљен уљем, не може пренети.“
Review and Herald, February 11, 1896.

Поставља се питање: „који глас може“ „пробудити“ оне који „спавају“? „Глас“ који их буди у четрдесетом поглављу Исаије јесте „глас“ који „виче“ у „пустињи“.

Говорите утешно Јерусалиму, и вичите к њој, да се навршило време њене војне службе, да јој је безакоње опроштено; јер је из руке Господње примила двоструко за све своје грехе. „Глас“ онога који „виче“ у пустињи.... Исаија 40:2, 3.

Poruka ponoćnog pokliča jeste i poruka pozne kiše.

„Сувише далеко одмичете долазак Господњи. Видела сам да је позни дажд долазио [изненада као] поноћни поклич, и са десет пута већом силом.“ Spalding and Magan, 5.

Један од многих симбола који се налазе у Речи Божјој и који представља поруку позног дажда јесте симбол који се препознаје по удвајању речи или израза. Удвајање речи, или израза, представља симбол Поноћног вапаја, односно поруке позног дажда у последњим данима. Симболика удвајања „тешите, тешите“ смешта почетак четрдесетог поглавља Исаије у време задржавања, када поруку представљену као Поноћни вапај из приче о десет девојака треба препознати, а затим и објавити. У то време Христос шаље Утешитеља да пробуди уснуле девојке, које су пророчки представљене као оне које спавају, а у неким пророчким одломцима и као оне које спавају сном смрти. Први стих четрдесетог поглавља Исаије пророчки је смештен три и по симболична дана „после“ разочарања од 18. јула 2020, јер се тада Утешитељ шаље да пробуди оне који спавају. Три и по дана су симбол пустиње, и ту „глас“ почиње да „вече.“

Откривење једанаест, Језекиљ тридесет и седам, Матеј двадесет и пет, историја милерита (заједно са истим оријентирима историје милерита који се јављају у сваком реформном покрету), удружено указују на „посебан процес“ буђења уснулих девојака. Тај процес започиње тиме што девојке заспивају приликом разочарања. Раздобље времена одлагања, које је отпочело разочарањем, на крају бива препознато као време одлагања. Последњи део времена одлагања јесте развој поруке Поноћног вапаја. Када се порука утврди, тада се објављује све док не достигне свој врхунац, суд.

Гласник представљен као „глас“ у Исаји упитао је каква је порука која треба да буде објављена. Речено му је симболичким језиком да изнесе поруку ислама. Пророчка порука ислама не може се одвојити од ускоро долазећег закона о недељи, јер је ислам сила трубе, а седам труба из Откривења представљају Божји суд над силама које доносе недељне законе. Те силе биле су пагански Рим 321. године, симбол аждаје; папски Рим 538. године, симбол звери; и ускоро долазећи закон о недељи у Сједињеним Државама, симбол лажног пророка.

У вези са поистовећењем поруке коју је „глас“ што је викао у пустињи требало да објави, стајало је обећање да реч Божја никада не изневерава. „Обећање и уверење“ да реч Божја никада не изневерава налази се у истоветном пророчком оквиру који је у Авакуму, глава друга, стих трећи, изражен овако: „на послетку ће проговорити, и неће слагати; ако и одоцни, чекај га, јер ће зацело доћи, неће задоцнити.“ Порука ислама никада неће изневерити; она ће зацело доћи. Последњи стих четрдесете главе Исаије обраћа се онима који чекају виђење у Авакуму.

Али који чекају на Господа обновиће своју снагу; подигнуће се на крилима као орлови; трчаће, и неће се уморити; ходиће, и неће малаксати. Исаија 40:31.

„Скривена историја“ седам громова, која се сада отпечаћује, указује на три прекретнице које почињу и завршавају се разочарањем. У тој симболичкој историји постоје три прекретнице, раздвојене двама временским раздобљима. Разочарање започиње време одлагања. Време одлагања води ка исправљеној поруци и предсказању Поноћног поклича. Порука Поноћног поклича започиње раздобље објављивања поруке Поноћног поклича, које води ка другом разочарању, које је представљено као суд. Та три корака, раздвојена двама временским

раздобљима, представљају Алфу и Омегу, онако како су створене у јеврејској речи „истина“.

У Језекиљу тридесет седам, Језекиљ такође представља „глас“ из Исаије четрдесет. Глас у Исаији четрдесет пита: „Шта ћу викати?“ А „глас“ у Језекиљу тридесет седам, седми стих, тада је „пророковао како“ му „би заповеђено“.

Тако пророковах како ми беше заповеђено; и док пророковах, настаде хука, и гле, потрес, и кости се приближише, свака кост к својој кости. И кад погледах, гле, жиле и месо дођоше на њих, и кожа их покри одозго; али духа не беше у њима. Језекиљ 37:7, 8.

Језекиљево прво пророчанство саставило је кости и месо, али они још нису били живи. „Тако је“ Језекиљ „пророковао како му је“ „заповеђено“ по други пут. Друго пророчанство оживело је тела. Та два пророчанства предочена су стварањем Адама.

И Господ Бог начини човека од праха земаљскога, и дуну му у ноздрве дах живота; и човек поста душа жива. 1. Мојсијева 2:7.

Двостепени процес оживљавања мртвих сувих костију први пут се помиње у стварању Адама, чиме се наглашава да је Божја пророчка Реч уједно и Његова стваралачка сила. Бог је најпре „обликовао“ Адама, а Језекиљево прво пророчанство саставило је кости и тела, затим је Бог „дунуо у ноздрве његове дах живота; и човек поста душа жива.“

Језекиљево друго пророштво било је упућено „ветру“, а не костима, јер му је било речено да „каже ветру“: „Дођи од четири ветра, о даху, и диши на ове побијене, да оживе.“ Језекиљево друго пророштво, које мртва тела оживљава као силну војску, било је упућено, не мртвим телима, него ветру. То је била заповест ветру да дише на тела. Први пут када се реч „дах“ помиње у Божјој Речи јесте приликом стварања Адама, и тамо је одређена као дах живота; а оно што уноси живот у мртва тела долази од четири ветра.

„Анђели задржавају четири ветра, представљена као разјарен коњ који настоји да се отргне и јурне преко лица целе земље, носећи на своме путу разарање и смрт.

„Зар ћемо спавати на самом прагу вечног света? Зар ћемо бити троми и хладни и мртви? О, кад бисмо у нашим црквама имали Духа и дах Божји удахнут у Његов народ, да би стао на своје ноге и живео.“ Manuscript Releases, volume 20, 217.

Два питања која се овде постављају јесу: хоћемо ли спавати, и хоћемо ли бити мртви?...два израза за исто пророчко стање. Порука о четири ветра које анђели задржавају јесте порука која чини да дах Божји уђе у мртве и чини да они устану и живе. Порука о четири ветра јесте порука о гневном коњу ислама. Порука о четири ветра у књизи Откривења јесте порука о запечаћењу. Порука о запечаћењу из Откривења 7, стихови 1–3, јесте порука која показује да су четири ветра задржана, док слуге Божје не буду запечаћене.

И после овога видех четири анђела где стоје на четири краја земље, и држе четири ветра земаљска, да ветар не дува ни на земљу, ни на море, ни на икакво дрво. И видех другога анђела где се подиже од истока сунчаног, имајући печат Бога живог; и повика гласом

великим ка четири анђела, којима беше дано да науде земљи и мору, говорећи: Не удите земљи, ни мору, ни дрвећу, докле не запечатимо слуге Бога нашега на челима њиховим. Откривење 7:1–3.

Језекијево друго пророчанство било је упућено ветру, а живот који је ветар донео телима потекао је из поруке четири ветра. У осмом до десетом стиху, у тридесет седмој глави Језекијевој, реч која се појављује било као „ветар“ било као „дах“ у свакој појави јесте иста јеврејска реч. Бог је удахнуо у Адама дах живота, а у Језекиљу је дах живота порука о запечаћењу сто четрдесет и четири хиљаде која долази од четири ветра. Та порука доноси Божју стваралачку силу телима која су, првом поруком, била сабрана у долини смрти. Порука четири ветра јесте порука ислама који доноси суд над Сједињеним Државама због закона о недељи. То је порука Поноћног поклича.

Скривена историја седам громава почиње једним разочарањем, које започиње време одлагања. У Откривењу једанаест, када су два пророка била убијена 18. јула 2020. године, започело је време одлагања. Језекиљ је био међу мртвима када је Господ упитао Језекиља да ли два сведока, који су мртви на улици, могу оживети.

Рука Господња беше на мени, и изведе ме духом Господњим, и постави ме усред долине која беше пуна костију. И проведе ме покрај њих унаоколо; и гле, беше их врло много по долини, и гле, беху веома суве. И рече ми: Сине човечји, могу ли ове кости оживети? А ја одговорих: О Господе Боже, Ти знаш. Језекиљ 37:1–3.

У седмом стиху, када Језекиљ износи прво од два пророчанства, порука је била једноставно: „О сухе кости, чујте реч Господњу.“ Јован у Откривењу записује: „блажени су они који слушају речи пророчанства ове књиге.“ Језекиљ представља мртве сухе кости које су благословене, као оне које чују Језекијеву заповест да чују Реч Господњу, а Његова Реч је Истина. У другој глави Језекиља описано је искуство оних који чују Божју реч.

И рече ми: Сине човечји, стани на ноге своје, и говорићу с тобом. И дух уђе у ме кад ми проговори, и постави ме на ноге моје, те чух онога који ми говораше. Језекиљ 2:1, 2.

У Једанаестој глави Откривења, када мртва тела чују Реч Господњу, Утешитељ улази у њих и они стају на своје ноге. Утешитељ је тај који их поставља на њихове ноге.

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и велики страх обузе оне који их гледаху. Откривење 11:11.

Устајање мртвих јесте први корак у двостепеном процесу који их подиже из њихових гробова да постану застава која се подиже на суду недељног закона. Када устану у једанаестом поглављу, „велики страх“ обухвата оне који их виде.

И прећи ће у тврђаву своју од страха, и кнезови ће се његови уплашити од заставе, говори Господ, чији је огањ на Сиону и пећ његова у Јерусалиму. Исаија 31:9.

Poruka Ponoćnog pokliča u mileritskoj istoriji bila je drugi deo poruke drugog anđela. Poruka drugog anđela proizvela je odvajanje milerita od crkava koje su tada bile prepoznate kao kćeri

Vavilona, a verni su bili pozvani da izađu i stanu uz milerite. Tom porukom bilo je obrazovano „telo“ vernika, a zatim je drugi korak bila poruka Ponoćnog pokliča, koja se pridružila drugoj poruci i dala joj silu. Mileriti su tada postali moćna vojska koja je tu poruku poput plimnog talasa pronela preko zemlje. Taj dvostepeni proces jesu dva glasa iz Otkrivenja osamnaest, i to je istovetan proces vaskrsenja mrtvih suvih kostiju u Jezekilju, koje su bile pobijene na ulici iz Otkrivenja jedanaest.

„Анђели су били послати да помогну силном анђелу с неба, и ја сам чула гласове који су као да су одјекивали свуда: Изађите из ње, народе мој, да не будете саучесници у њеним гресима и да не примите од њезиних зала; јер су њени греси допрли до неба, и Бог се опоменуо њезиних безакоња. Ова порука је изгледала као додатак трећој поруци и придружила јој се, као што се поноћни поклич придружио поруци другог анђела 1844. године.“ *Spiritual Gifts*, volume 1, 195, 196.

Прва путоказна тачка у скривеној историји седам громава јесте разочарање које отпочиње време одлагања. Време одлагања је временско раздобље које је представљено као три и по дана, што је симбол пустиње. На крају четрдесет година лутања по пустињи, Исус Навин је повео моћну војску у Обећану земљу. На крају три и по дана, Језекиљ бива одведен у долину смрти и речено му је да заповеди мртвим телима да „чују реч Господњу“. Језекиљ је „глас“ који виче у пустињи. Заповест да се чује Реч Господња саставља делове тела, али они још нису живи, још нису војска, још нису запечаћени. „Реч Господња“ коју Језекиљ изговара у другом поглављу показује да, када Утешитељ дође, Божји народ стаје, док истовремено чује Реч Господњу. Христос је обећао да ће послати Утешитеља, три и по дана након што су били убијени на улици.

Када једном стану, телима „која још нису жива“ биће дата друго пророштво. „Глас вапијућег у пустињи“ у Исаји пита какво је то пророштво које треба да објави? „Порука“ коју су и Језекиљ и „глас“ у четрдесетој глави Исаје позвани да изнесу јесте порука ислама. Када се то пророштво објави, „Адам“ оживљава као силна војска. Тада жива два сведока објављују поруку о суду ислама над Сједињеним Америчким Државама, због доношења ускоро долазећег недељног закона. Суд недељног закона јесте трећи путоказ скривене историје седам громава. Када се он испуни, војска бива подигнута као застава до неба, и представљена је у Откривењу четрнаест.

„Имала сам искуство у порукама првог, другог и трећег анђела. Анђели су приказани како лете посред неба, објављујући свету поруку упозорења, која се непосредно односи на људе што живе у последњим данима историје ове земље. Нико не чује глас ових анђела, јер су они симбол који представља Божји народ који делује у складу са небеским свемиром. Људи и жене, просветљени Божјим Духом и посвећени истином, објављују ове три поруке својим редом.“ *Selected Messages*, књ. 2, 387.

Подигнуто знаме јесте трећи анђеол који лети посред неба, упозоравајући човечанство да не прими жиг звери. Моћна војска наставља да износи ту поруку свету, све док Михаило не устане и не оконча се време људске милости.

Наставићемо ове мисли у следећем чланку.

А у поноћ настаде вика: Ево, женик долази; изађите му у сусрет. Матеј 25:6.